

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 493

гр. София, 20.01.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 20.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска

Полина Величкова

като разгледа дело номер **12877** по описа за **2021** година докладвано от
съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 180, ал. 2 във вр. с чл. 166, ал. 4 и ал. 2 от
Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63-63а от Закона за
здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба на Г. Т. Т. срещу Заповед № РД-01-973/ 26. 11. 2021 г.,
издадена от министъра на здравеопазването, с която са въведени временни
противоепидемични мерки на територията на Република България за периода от 01.
12. 2021 г. до 31. 03. 2022 г.

В жалбата е направено искане за спиране на изпълнението на оспорвания акт.

Ответникът изпраща административната преписка по оспорената заповед, като в
придружителното писмо, чрез юрисконсулт И., изразява становище за
неоснователност на жалбата, както и на искането за спиране на предварителното
изпълнение.

Административен съд – София град, като се запозна с представените по делото
доказателства и взе предвид становищата на страните, намира искането по чл. 166, ал.
2 и ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 180, ал. 2 от АПК, за процесуално допустимо, като
направено във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, същото е неоснователно, поради следните съображения:

Заповед № РД-01-973/ 26. 11. 2021 г. на министъра на здравеопазването на Република
България, видно от нейното съдържание и разпоредителна част, носи белезите на общ
административен акт по смисъла на чл. 65 от АПК, поради което подлежи на
оспорване по реда на раздел II, глава десета от АПК.

С обжалваната заповед на основание чл. 61, ал. 2, чл. 63, ал. 4 и ал. 11 и чл. 63в от
Закона за здравето и чл. 73 от АПК са въведени временни противоепидемични мерки
на територията на Република България за периода от 01. 12. 2021 г. до 31. 03. 2022 г.

Съгласно чл. 63, ал. 4 от Закона за здравето, при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1, министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област. Налице е допуснато по силата на самия закон предварително изпълнение на акта, което означава, че законодателят презюмира наличието на особено важен държавен или обществен интерес. За разлика от хипотезите, когато с изрично разпореждане административният орган може да допусне предварително изпълнение на акта само при наличието на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК, в които административният орган следва не само да посочи някоя от тях, но и подробно да я мотивира, в този случай органът, издал акта, не е длъжен да излага конкретни мотиви относно съществуването на някое от предвидените в чл. 60 от АПК условия, тъй като те се предполагат по силата на закона. Обратно, целта на спиране изпълнението на административния акт е да се осигури защита на лицето, подало жалбата. При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно възможността от настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя - арг. чл.166, ал.2 от АПК. След като по отношение на заповедта на министъра на здравеопазването е допуснато предварително изпълнение по силата на закона, в тежест на жалбоподателя е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спиране изпълнението на акта е основателно. За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже чрез надлежни доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда, като настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно.

В случая, оспорващото лице, което иска спиране на предварителното изпълнение на заповедта, е посочило само, че заповедта би причинила значителна или трудно поправима вреда, като се твърди, че доказателствата за вредите, които тази заповед би нанесла „се съдържат в самата заповед с изискването към медицинските лица за предоставяне на сертификат, абсолютно безусловно“.

Горното не може да се приеме за посочване, а още по-малкото за доказване на настъпването на конкретни значителни или трудно поправими вреди, които оспорената заповед би причинила и които следва да бъдат преустановени със спиране на изпълнението на заповедта. Не са представени каквито и да било доказателства в подкрепа на твърденията за наличието на трудно поправими вреди, поради което не е оборена презумпцията, че допуснатото от специалния закон изключение от общото правило на чл. 166, ал. 1 от АПК защитава обществения интерес.

Ето защо искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение на Заповед № РД-01-973/ 26. 11. 2021 г., издадена от министъра на здравеопазването, е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

С оглед на изложеното и на основание чл. 180, ал. 2 във вр. с чл. 166 от АПК, Административен съд - София град, III-ти тричленен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Г. Т. Т. за спиране на изпълнението на Заповед № РД-01-973/26. 11. 2021 г., издадена от министъра на здравеопазването.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от определението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.